

inderne ikke blev taget med. Det var da rimeligt at føre Lærerinderne til den samme Standard og give dem en Lønstilling, der svarede til den, man havde givet Lærerne i 1908. I det andet høje Ting ønskede man imidlertid at have Lønbestemmelserne for Adjunkter, Overlærere og Rektorer samlede paa eet Sted. For Lærerindernes Vedkommende var det foreslaaet af Ministeriet og tiltraadt af det andet høje Ting, at man skulde stille dem, saa vidt de kunde bestride Gerningen som Adjunkt, fuldt ud paa samme Løn og give samme Løn for det samme Arbejde. Dog udelod man, af Hensyn til de Forsørgelsesforpligtelser, som maaske kunde paa hvile Mændene, det sidste Lønningstrin, de sidste 400 Kr. Under Forhandlingen om Loven blev det endvidere i det andet høje Ting foreslaet, at man skulde afskaffe Overlærerstillingen. Det kunde nemlig paa vises, at denne ikke havde nogen reel Betydning; det var noget, man ganske roligt voksede op til, naar man naaede den fornødne Alder, idet alle Adjunkter kan blive Overlærere. Det er Regelen nu, at $\frac{1}{3}$ af Lærerne skal være Overlærere, og denne Regel overholdes bestemt efter Anciennet. Jeg tror ikke, der har været nogen Undtagelser, i alt Fald har det kun været en enkelt. Man mente da — og det var i Overensstemmelse med, hvad der ønskedes af de højere Almenskole Lærereforening — at man lige saa godt kunde give alle Adjunkter Adgang til at stige til den samme højeste Lønning eller Slutløn, som Overlærerne stiger til. De nuværende Overlærere bliver ved at lønnes efter den Lov, der blev vedtaget i 1908. For Lærerinder, der kunde skønnes ikke at kunne udføre en Adjunkts Gerning, blev der dog fastholdt en Lønsats, der er i Overensstemmelse med den Løn, der nu er gældende for Gymnastiklærere ved de højere Almenskoler, ogsaa Kvinder kan jo ansættes som Gymnastiklærere, nemlig for de kvindelige Elever ved Almenskolerne.

For Statens Seminariers Vedkommende var det af Ministeriet foreslaet, at Lærerne skulde lønnes paa samme Maade som Lærerne ved de højere Almenskoler. Da Statseminarierne i 1903 fik deres Lønningslov, blev Lønnen nemlig sat i Forhold til Lønningerne i den da gældende Lønningslov for de højere Almenskoler af 1892. Nu har Lærerne ved de højere Almenskoler faaet deres Lønninger ført op til Standarden af 1908, og det vil da være rimeligt, at man fører Seminarielærernes Lønninger op til den samme Standard og

fastholder, at de fremdeles skal lønnes som Lærerne ved de højere Almenskoler. Ministeriet havde dog ønsket, at der for Statseminarielærerne havde været en noget højere Begyndelsesløn, end der gives Adjunkterne, hvis Begyndelsesløn er 2,400 Kr. Man havde ønsket, at Seminarielærernes Begyndelsesløn skulde være 2,700 Kr., fordi Seminarielærerne dels ikke har saa stor Adgang som Adjunkterne til at faa tidligere Lærervirksomhed medregnet ved Beregningen af deres Anciennet, dels fordi Lærerne ved de højere Almenskoler kun underviser 24 Timer, medens Seminarielærerne skal undervise i indtil 30 Timer og derfor ikke har den samme Adgang maaske til at faa Ekstrafortjeneste som de andre. Dette kunde ikke gennemføres i det andet høje Ting; Lønningsudvalget ønskede at sætte dem fuldstændig paa samme Løn som Lærerne i de højere Almenskoler, og dette blev tiltraadt af mig.

Der er et Par enkelte Punkter, som ved en Forglemmelse ikke er kommet med i det andet høje Ting, og med Hensyn til hvilke jeg vil forbeholde mig at stille Ændringsforslag ved anden Behandling. De vil ikke blive af nogen videre Betydning. Det ene vil gælde § 40, hvori nævnes, hvilke Tjenestemænd ved den polytekniske Læreanstalt der skal udnævnes af Kongen, af Ministeriet eller af Direktøren; det er ved en Fejl sket, at der mellem dem, der ansættes af Kultusministeren, er glemt anført den i § 35, 2det Stykke, nævnte Fuldmægtig. Dette vil imidlertid ikke medføre nogen reel Ændring. Det andet er næsten en Trykfejl. I § 53, hvor der omtales Laboratoriebetjenten og Portneren ved Farmaceutisk Læreanstalt, skal ikke staa: „Betjenten“, men „Betjentene“, idet der er flere saadanne, hvilket Lønningsudvalget ikke har været opmærksomt paa.

Idet jeg slutter Omtalen af Lovforslaget, hvis Enkeltheder jeg ikke skal gaa ind paa, henstiller jeg meget til det høje Tings Medlemmer, at de, selv om der fra enkelte Sider kunde ønskes Forandringer i de Lønningssatser, der nu er vedtagne af det andet høje Ting, ikke foreslaar saadanne Ændringer. Ærede Medlemmer vil forstaa, at det har været saa vanskeligt at faa denne Sag gennemført paa Grund af den store Masse Tjenestemænd og den meget store Forskellighed, der er imellem disse mange Tjenestemænd, og det har vakt saadanne Bryderier, at jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis Lovforslaget skulde komme ned til det andet høje Ting herfra med Ændringer i de af det andet høje